

**[Freddy Madsen.]**

klaret denne udvikling uden nogen niveausænkning i gymnasiet, så er der ingen grund til at tro – således som det også er understreget af organisationerne – at der skulle blive tale om nogen niveaudgang med den beskedne tilgang, der her ville være tale om.

Så bliver det sagt, at det skubber opad i systemet, og at det ikke er det, vi har brug for, når vi nu er i gang med at gennemføre adgangsbegrænsning. Nu kan vi jo diskutere spørgsmålet om adgangsbegrænsning ved en anden lejlighed, men jeg har den opfattelse, at uanset om der er lukket op i systemet den anden vej, så er det under alle omstændigheder, hvis evner og muligheder er til stede, et ubetinget gode, ikke mindst i de tider, vi lever i, at de unge får de muligheder for en uddannelse, også i det 10. og 12. uddannelsesår, der her er tale om. Det kunne også ses i forbindelse med hele diskussionen om de 16–19-åriges uddannelse, med de muligheder, der bør åbnes op for, for en mere smidig overgang imellem boglige og praktiske fag.

Men nu er vi altså nået dertil, hvor to forslag står over for hinanden, og nok en gang er ministeren og socialdemokratiet parat til at sværge og forsikre, og de fremfører en stor mængde fornuftige argumenter for disse ting, for så at tilføje; men, venner til højre i salen, I skal ikke tro, det er så slemt ment, for som sædvanlig er vi naturligvis parat til at bøje af for at sikre det såkaldt brede flertal omkring uddannelsespolitikken, som i virkeligheden lægger ganske snævre bånd for uddannelserne.

Dér er det så, at det radikale venstre og hr. Lembourn optræder som de store frelsere og forsonere i denne sag og skal så lande, sådan som det er radikal sædvane, helst i midten, hvis man kan, ofte med det til følge, at det bliver et godt stykke ud over midten til højre, det alligevel ender. Hvis vi ser på de ting, som fru Lone Dybkjær her har remset op, og som naturligvis kan være lidt svære at overskue, når vi får dem serveret her og skal tage stilling til dem, ja, så er der jo i virkeligheden kun nuanceforskelle mellem det, de 5 partier lægger frem, og så det, man her har fundet frem til.

Det, der er det afgørende, er jo netop, at det forslag, der her lægges frem, vil have nøjagtig den samme virkning som folkeskoleloven på de områder, hvor man sagde, den skulle have

virkning, nemlig i spørgsmålet om at forhindre denne sorteringssskole, i spørgsmålet om at forhindre niveaudelingen. Nu vel, lidt mere afpasset, lidt mere radikalt tilskåret, altså radikalt venstre tilskåret. Men alligevel vil det jo få den virkning, at når man gennemfører prøver i dansk, i regning og i et andet fag som betingelse for optagelse i gymnasiet, ja, så er det klart, at der allerede her vil ligge en tilskyndelse for de forældre, som af den ene eller anden grund, og måske også børnene selv, ønsker, at deres børn skal videre i gymnasiet. På et meget tidligt tidspunkt – det gælder i øvrigt også de 5 partiers forslag – vil man nu sige: ja men herregud, det er kun i 9. klasse. Men hvis man ved, at den barriere ligger der, så vil der naturligvis være en tilskyndelse til allerede på et langt tidligere tidspunkt at niveaudele, til, at man vil foretrække de udvidede kurser, for man ved jo, at på et eller andet tidspunkt skal man igennem nåleøjet, hvis man vil i gymnasiet. Her er det altså, principperne i det forslag, som er fremsat af de 5 partier, og det kompromisforslag, som nu lægges frem, i høj grad ligner hinanden.

Vi vil naturligvis som altid være rede til at se også på de forslag, når vi nu får dem frem, men sådan som udsigterne til nye forlig efterhånden rides op, tror jeg, at vi desværre nok en gang kommer til at stå i den situation, at vi må sige nej til det forlig, der kommer ud af det. Vi får så den ringe tilfredsstillelse, meget ringe tilfredsstillelse, at vi senere i lighed med om folkeskoleloven kan sige: hvem var det, der fik ret i den sag?

**Arnfast (CD):**

Som medforslagsstiller til lovforslag nr. L 46 behøvede jeg sådan set ikke at sige meget i denne debat, men den sidste ordfører, hr. Freddy Madsen, fik mig dog til at overveje noget.

Både hr. Freddy Madsen og jeg har haft lejlighed til i finansudvalget at modtage et aktstykke, bl. a. fra engelsk institut i Odense, hvori man meddeler, at man bliver nødt til at holde et kursus på dette institut for simpelt hen at få en ensartet viden om engelsk grammatik. Det fortæller da noget om, at vores gymnasium ikke slår til, når man bliver nødt til på et universitet at lave et specielt kursus bare for at få dem op på mærkerne. Det er det, vi vil forhindre ved at løse gymnasiets, hvad skal vi sige, retning mod den videregående uddannelse.